

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 1 18 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgávudagar: týsdag, hósdag og leygardag

Lýsingar skulu vera okkum í hendi í seinasta lagi kl. 10 dagin fyri útgávudagin

Útgevur:
P/f Sosialurin
Abyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller
Fyritaksstjóri:
Krisjan Dahl
Bláðfólk:
Høgni Djurhuus
Randi Jacobsen
Dagny Joensen
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Á føroyskum kjøli

Í GJÁRAMORGUNIN kom Norröna á Havnina á fyrsta túrinum í summar. Sostatt kunnu vit her heima so spakuliga gera okkum til reiðar at taka ímóti teimum mongu fremmandafólkunum, sum velja at vitja land okkara heldur enn onnur lond í summarfrítíðini.

TAÐ eru nú nøkur ár síðani, at Norröna fór undir hesa sigling — og undan henni Smyril: at flyta útlendingar til oyggjarnar í Norðurlantshavi — á føroyskum kjøli — og so at flyta føroyingar umframt íslendingar inn á meginlandið.

EINA stund sá út til, at henda siglingin skuldi verða dripin longu í føðingini, m.a. gjørdi íslendingar eina roynd at hava skip siglandi millum Ísland og meginlandið og var hetta ein álvarslig hfótan móti føroysku siglingini. Føroyingar vóru tá við at geva skarvin yvir og leggja saman við íslendingum. Hetta hendi so ikki. Íslendingar góvust, og føroyingar halda so áfram.

HÓAST henda siglingin hevur møtt bæði viðráki og mótráki — eitt nú millum føroyskar politikarar — so hómast nú byrjanin til eina støðuga vinnu. Skulu vit

oddagrein

ganga eftir teimum metingum og tølum, sum serkøn innan Smyril Line hava sett upp, so ganga bert nøkur fá ár, og vit eru »ovenpå«. Tá verður talið á fólk, sum Norröna fer at flyta millum lond, so mikið stórt, at henda vinnan fer ikki bert at bera seg men at geva yvirskot.

FØROYAR eru so sjáldsamar og so vakrar, at tað fara altíð at vera fólk, sum leita henda vegin í frítíðini. Um somu tíð verða føroyingar í stórum tali at fara av landinum at njóta summarfrítíðina í onkrum øðrum landi. Øll hesi fólkini skulu flytast á onkran hátt. Og her kom so Norröna inn í myndina. Tað verður hildið at vera rætt, at hesin flutningur til og úr Føroyum átti at vera á føroyskum kjøli og geva arbeiði og úrtøkur til føroyingar. Hetta hevur lutvíst eydnast og vóna vit bert, at hesum tiltaki verður lív lagað.

jamü

Reisið teimum minnisvarða

— heldur enn at grenja

Í samband við lønartrætuna herfyri, sum landsstýrið so heppisliga fekk loyst, var hær í blaðnum at lesa ein yvirlysing frá SU, har teir forðømsu eina og hvørja stjórnarlaga upplegging.

Heldur ikki eg eri fyri slíkum uppleggingum, men skuldi tað vera, so var úrslitið hitt besta, ið røkkast kundi á henda hátt.

Hvat eitt longri verkfall hevði kostað samfelagnum, fyri ikki at siga tí timalønta, kunna vit bert gita okkum til. Men semja man millum allar partar nú vera um, at úrslitið, hóast ikki nøgtandi, neyvan hevði verið røkkid undir borgarlíggum stýri.

At ilneitast inn á fakfelagsleiðarar okkara fyri, at teir tóku niðurstøðu

løgtingsins so sinniliga, fyri ikki beinleiðis at siga góðtøku hana, haldi eg ikki nakar av hasum SU-arunum hevur nakra orsök til.

Øll minnst vit ágangin frá kvinnufylkingunum hinaferð, tá Føroyar sum einasta land í okkara heimsparti røkk so langt á demokratiseringsleið kynanna ímillum, at avtala fekt millum partarnar á arbeiðsmarknaðinum — og uttan politiska upplegging — um líka løn fyri líka arbeiði. Trupulleikin tá var, at avtalan varð treytað av eini tillagingartíð upp á uml. 3 ár, minnst meg rætt.

Men eldur var í skálanum. Tær fastlentu kastaðu okkara samráðingarkvinnum og — monnum fyri bæði líkt og ilíkt,

tí líka løn kom ikki í gildi er og sama dag.

Til hesar er bert at siga, at eingin teirra, ikki ein tann einasta, hevði hórað av tað strið okkara tá- og núverandi fakfelagskvinnur hava tolt fyri at koma so frægt áleiðis, sum komið er.

Ikki hevði tað verið burturvið at reist teimum minnisvarða, kanska á Tvøroyri, har vit sum skjótast eiga at fáa undangongumenn og -kvinnur føroysku arbeiðararar slunnar upp at standa saman við øðrum farnum verkafólkastuðlum, tí sum so royndust eisini eftirkomararnir hesuferð.

Gamal fakfelagsmaður

Fundur í Norðurlandahúsinum viðv. barnaansing

Hvat eg fekk burtur úr fundinum, er eitt sindur fløkt. Tveir politikarar, sum tosaðu nóg um heimagangandi mammur, ógvuliga lítið um ansing av børnum, sum hava veruligan tørv, tí at mamman arbeiðir uttan fyri heimið. Eg vænti, at allar heimaarbeiðandi mammur nú beinanvegin fáa ein ella annan stovn, sum tær skulu ansast á, tí tær eru sera virðismiklar, nóg virðismiklari enn tey pinkubørn, sum verða tveitt frá einari dagrøkt til aðra, serliga nú summarferian stendur fyrí durum. Tað er nevnliga so, at ein dagrøktarmamma eisini torvar eina litla feru. Um hetta tjak við kompensatió til ta heimagangandi

mammu skal bliva við at viðkoma teimum smáu børnunum, sum hava ansingartørv, so skulu við kompensera við ymskum, tildømis: Eg bróti beinið og skal ansast á sjúkrahúsi í tiggju dagar, kostnaður 2000,— pr. dag. Grannakonan hevur ikki brotið beinið, nú væntar henni 2000,— í tiggju dagar=20.000,— Soleiðis kunnu vit bliva við at kompensera.

At Poul Michelsen ikki trýr fólk, sum siga, at tey eru einlig við børnum, altso bógva einsamøll við børnunum, má standa fyri hansara rokning. Tað er jú tað sama sum at siga, at tey eru sosialbedragarar, men hatta hevur heldur einki við ansingartørv at

gera.

Tá politikararnir hava fingið allar mammur heim aftur, mugu vit ásanna, at sjúkrahúsin mugu steingjast, pleygudeildin, statshospitalið, ellisheimið, umlættingarheimið, telefonverkið (innan- og uttanlanda) S.M.S. (gott er), øll skúlabørn fáa fri, tí meir enn helvtin av lærarunum eru mammur og flakavirknie eru sjálvskrivað.

Nú kann Sosiala Deild á býráðnum steingja, og tann hálví sosialráðgevarin fáa fri. Nú eru allir trupulleikarnir við barnansing loystir, menninir eru vælnøgdir, døgverðin verður stundisligur hvønn dag.

Mamma Mia

Arbeiði søkist

Ungur edrúligur maður ynskir arbeiði.

Hevur stóra koyrikortið.

Tel. 15025